

[Voigt]

udgifter. Så synes jeg, jeg har sagt det tydeligt nok. Jeg har ikke flere ord at ofre på det forslag.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til arbejdsministerens udmærkede redegørelse.

Jeg skal dog sige til hr. Jørgen Jensen, at det forbavser mig lidt, den måde, man regner på. Når vi lægger disse tal sammen, så skal jeg ud og låne en finger for at få milliarder nok. Jeg kan i øvrigt gøre arbejdsministeren opmærksom på, at de billigste lommeregnerne kan man købe i Moskva, så det kan da være, der kan ske en forbedring i den måde, man arbejder med tingene på.

Må jeg sige til hr. Jørgen Jensen: hvad kan det nytte, at man kommer med disse forslag om meget mere byggeri osv.? Hr. Jørgen Jensen kan jo ikke være uvidende om, at en af årsagerne til, at det trak meget længe ud med at få gennemført brandsikringen i hovedstaden f.eks., ganske enkelt er, at man ikke kan skaffe arbejdskraft. Det er jo det mærkelige problem, vi har, at vi har en stor registreret ledighed, og vi har en mangel på arbejdskraft samtidig.

Punkt 4 drejer sig om ansættelse af 20.000 flere, fortrinsvis i kommuner og amter. Jeg kan garantere for, der er pres på derude, der bliver ansat mange flere, men vi kan da ikke herfra decentralisere og give nærdemokrati og så komme med diktater om, hvordan man skal bære sig ad derude.

Punkt 5 går ud på, at man skal forbyde overarbejde. Der røbes her en total mangel på forståelse og indsigt i, hvordan det praktiske liv fungerer. Vi kan udmærket have afspadsering osv. inden for den offentlige sektor, men inden for det private erhvervsliv vil man opleve, at der er nøglepositioner, hvor det er nødvendigt at man har overarbejde, ellers bliver mange andre ledige. Sagen er, at der kan være sæsonfag, der kan være eksportordrer osv., som simpelt hen ikke lader sig gennemføre, hvis vi skal have en lovgivning om forbud mod overarbejde. Derfor vil jeg også bede arbejdsministeren være en lille smule forsigtig med at give løfter om den slags ting. Man kunne jo foreløbig begrænse overarbejde inden for regeringens egen regie og så se at få en lidt mere rationel måde at gøre tingene på.

Jeg må altså afvise forslaget her, også fordi det egentlig hørte hjemme under finanslovdebatten.

Grethe Fenger Møller (KF):

Danmarks kommunistiske parti leverer her en af sine yndlingsdrømme: anvendelse af så mange statspenge som overhovedet muligt til så meget som overhovedet muligt, og jeg kan egentlig godt forstå, at arbejdsministeren efterlyser en lommeregner til Dr. Tværgade. Jeg studsede over, at der i forslaget ikke også er DKPs sædvanlige forslag om, at vi skal beskytte danske varer ved bare at lægge moms på de udenlandske – og dermed umuliggøre vort videre samarbejde inden for EF. Men det forslag kører nok også i tomgang et eller andet sted.

Vi tror ikke et øjeblik på, at det bare gælder om at anvende statsmidler, altså den enkelte skatteborgers penge, i så vidt omfang som muligt, og at lykkeland med løsning af alle vores arbejdsløshedsproblemer derved nås.

Hvad er det så for nogle forslag, kommunisterne kommer med? Det er forslag om at udvide de offentlige investeringer med 4 mia kr., det er forslag om at ansætte 20.000 mere i den offentlige sektor, og det er forslag om at forbyde overarbejde og udvide barselhvilen. Vi tror ikke på, at vores arbejdsløshedsproblem skal løses ved, at man ansætter folk i den offentlige sektor, vi vil gerne have ansat dem i den private sektor. Vi mener også, det er forkert at forbyde overarbejde, og vi mener, at de beskæftigelsesmæssige virkninger, der vil være af at gennemføre et sådant forslag, vil være særdeles begrænsede og overhovedet ikke kunne bruges som et middel til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Hvis vi til sin tid skal udvide barselhvilen – og dér venter vi jo på et forslag fra socialministeren – ja, så skal vi gøre det ud fra familiepolitiske hensyn; vi skal sandelig ikke bruge barselhvilen, som for mig at se er en social foranstaltning og en familiepolitisk foranstaltning, blot som et led i bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Vi mener, det er helt andre veje, man skal gå. Vi mener, at det, det gælder om, er, at der skal være privat kapital til rådighed, og at der stadig væk skal være noget til overs til den enkelte, når skatten er betalt. Kun der-